

Đã có thông báo chánh th c nh n T t Nhâm Thìn, m t l h i văn hóa truy n th ng c a ng i Vi t,

c ng đ ng ng i M g c Vi t b t đ u treo c VN n n vàng ba s c đ Little Saigon, đ c ng i M g c Vi t nói riêng và ng i Vi t H i ng ai nói chung th ng m n, th ng v th m vi ng g i là th đô tinh th n c a ng i Vi t h i ng ai. Cũng có ng i nói ng i Vi t M b y gi thành công dân M , ph i theo văn hoá M . M t câu nói h t s c chung chung, chính ng i nói cũng không th minh đ nh th nào là văn hoá M đ theo hu ng h ng i nghe là ng i Vi t đ t M . Và ai cũng bi t n c M là m t xã h i đa nguyên, đa văn hoá, đa s c t c, không ng i M chánh tr c nào mu n nh ng ng i M g c các s c t c khác ph i t b b n ch t, b n s c văn hoá c a s c t c ngu n c i mình. Không ai mu n ng i M g c Vi t thành nh ng ng i M Da Vàng m t g c Vi t c . T văn hoá, chánh tr đ n xã h i h c đ u g i ng i Vi t công dân hay th ng trú nh n h p pháp c a M là ng i “M g c Vi t” (Vietnamese Americans).

Ai cũng biết chắc có Loài Người là linh vật tạo làm ra văn hoá cho mình để xã hội mình cùng sống chung theo chu kỳ của nó. Loài thú như ong, kiến có lối tổ chức tinh vi như ong chúa chỉ để, kiến thì chỉ xây, ong lính chỉ tác chiến. Nhưng lối tổ chức đó biến thành phần của muôn đời, đó không phải là văn hoá, mà là phần của lưu truyền rồi thành di truyền. Trái lại văn hoá của Con Người không phải là phần của, không di truyền, mà do truyền để lại, bởi chính và học hỏi nên có nhiều thay đổi.

Ngay trong lịch sử văn hoá người người có mấy trăm năm của M, tiến trình cũng thay đổi nhiều lần. Tổ tiên khai thiên lập địa dân mũi l, mặt xanh, tóc vàng râu bạc là thành phần trong vũ trụ và sự tiếp xúc của Thợ dân Anh, bước các sắc tộc khác phải “đồng hoá hoà đồng” với họ. Tiếng Anh thành chủ nhân người. Nhưng qua thời kỳ để có liên quan niềm đồng hoá theo kiểu của chủ nghĩa thành khuôn văn hoá M (melting pot) chính ai theo. Các sắc tộc chỉ “hoà nhập” biến văn hoá M như là một tô salad (salad bowl) trong đó rau quả, đồng, muối giã biến thành của mình. Có câu thơ của Bùi Khánh Điền mô tả khá đúng cái văn hoá M đa nguyên, đa sắc tộc này: “Tinh anh của gió sống, muôn màu muôn vẻ là muôn hạnh phúc”, nói lên cái văn hoá của các sắc tộc nhập cư tạo nên xã hội M này.

Do vậy rất hợp tình, hợp lý khi thấy văn hoá hay lối sống chung của người Việt gốc từ nước CS trên đất M. Có biến tình chính Cộng sản nào bèn văn hóa VN để tính dân tộc, khai phóng và nhân bản, đã bán đất dâng hiến cho TC. Có quốc gia và tôn giáo và đồng bào ở nước nhà đấu tranh cho tự do, dân chủ, nhân quyền VN. Có vấn đề ng họ là của của CS Hà Nội và giới ng cao quốc gia VN nên vàng ba sắc để lên để chính quyền các nước có người Việt để nh của tha nhân, v.v. và v.v... Người y vị của biến tình, đấu tranh, vấn đề rất qui mô, rõ ràng, biến biến sự 36 năm; thật đáng khen lòng kiên nhẫn và ý chí bất khuất của con người Việt Nam. Thật xứng đáng với lối sống người đi tìm tự do cho mình và cho người khác là khi người Việt H và Ngoại quốc mất ra đi, để lại phía sau nước nhà và một nền văn hóa đã ăn sâu vào tim óc, sống gần gũi, chết đem theo.

Người M gốc Việt không chấp nhận CS Hà Nội, không sống để của VN nằm trong gông kìm CS, nên từ nước CS ra khỏi nước. Người Việt từ nước CS không sống để của VN, đi tìm ra khỏi nước, đem hình ảnh đất nước và con người Việt Nam và mang họ thiêng sông núi VN theo mình. 36 năm M, người Việt đã thuyết phục nhân dân và chính quyền M của hàng chục triệu bang hàng trăm quân h, thành phố công nhân biến thành văn hoá, niềm tin thiêng liêng của mình là quốc gia VN nên vàng ba sắc để.

Trong mọi sinh hoạt long trọng, đấu tranh chính CS, lối văn hoá, xã hội đều có chào quốc

k VN này nh h n thiêng sông núi và t ng ni m anh linh t sĩ đã vì dân chi n đ u, ví n c hy sinh đ i bóng c này. Đó không ph i là văn hoá c a ng i Vi t t n n CS, c a ng i VN t do, nhân b n thì là cái gì.

Có ng i nói văn hóa c a ng i M g c Vi t đó không ph i là văn hoá M , cho r ng M bây gi đã bang giao và giao th ng v i CS Hà n i, qu c k c a CS Hà n i là lá c khác. Th t là m t nh n xét h t s c phi n di n v văn hoá. M t bi u t ng ch đ c xem là văn hoá khi đ c nhi u ng i ch p nh n là “c a mình”, “thu c v mình” và đ ng ý s ng theo chu n m c y. Cây c c a CS Hà n i ng i M g c Vi t đa s g i là c máu, không ai treo. Dù CS Hà n i có bang giao v i chánh quy n M , c máu c a CS ch rú rú nh con gián ngày trong tr s Toà Đ i s và T ng Lãnh s CS Hà n i. Đ i v i đ i đa s ng i M g c Vi t, c máu c a CS Hà n i là “ph n văn hoá”. Ch đ ng ng i M g c Vi t, ai c m c đó s tr thành m t k công xúc tu s (attentat à la pudeur publique) nh khoe h b tr c ph n , s b t p th ch ng đ i quy t li t.

Bên c nh nh ng ho t đ ng qui mô và r m r đ b o t n và phát huy văn hoá Vi t y c a t p th ng i Vi t H i Ngo i, còn nhi u c g ng âm th m, kiên nh n và can đ m, đòi h i nhi u chuyên môn. M c đích t i h u c a nh ng chi n sĩ văn hoá âm th m này là, m t này, đ b o t n b n ch t và b n s c văn hóa Vi t Nam trong môi sinh m i l cách n c nhà n a vòng Trái Đ t. Và m t khác, là đ phát huy văn hóa cho l p tr h u du sinh ra, l n lên, ăn h c n i quê h ng m i. Làm vi c y là nh ng th y cô giáo tình nguy n d y ti ng Vi t t i các trung tâm Vi t ng đ t t i nhi u n i kh p nhi u n c đ nh c , đ c bi t M và Cali.

Ti ng Vi t là con thuy n chánh chuyên ch văn hóa VN. Không có ti ng Vi t thì h n Vi t, tâm Vi t, đ o Vi t, s Vi t, c ng đ ng Vi t, xã h i Vi t, ng i Vi t, dân Vi t, n c Vi t khó còn. Nh đã th a trên, văn hóa theo phân tích c a các nhà xã h i h c, không do thiên phú, tr i sinh ra, hay đ ng nhiên có. Cũng không ph i do b n năng mà do h c h i gi a th h này v i th h khác và gi a nh ng ng i đ ng th i t ng tác v i nhau. Mà ngôn ng là ph ng ti n, là thành t quan tr ng nh t. Nên ngôn ng cũng ph i h c m i bi t. H c t trong b ng m , lúc chào đ i, lúc nh p th nhà, ra tr ng, vào xã h i, và lúc xu t th s ng v i n i tâm và t đ t mình trong lòng M VN. T đó có t ng “ti ng m ” (mother language, langue maternelle).

N u n c nhà vi c h c ti ng m Vi t r t đ vì cá nhân, gia đình, và xã h i đ u nói ti ng Vi t, thì t i các n c đ nh c vi c h c ti ng Vi t h i khó vì t ng quan tam giác giúp cho vi c giáo d c thành công là cá nhân, gia đình, và xã h i b gầy đ m t ph n. L p tr h c tr ng b ng m t ngôn ng c a qu c gia đ nh c . Chuy n ng c a qu c gia đ nh c th ng khác v i ti ng m c a ng i nh p c . Nhi u gia đình nh t là v ch ng tr dùng chuy n ng c a n c đ nh c . Xã h i cũng th , t truy n thông đ i chúng, ch ng trình giáo d c ph thông, gi i trí đ i đa s dùng ngôn ng c a qu c gia đ nh c .

Do vậy để vì lợi ích cho Việt sinh tại nơi quê hương mới, học tiếng Việt cho dễ dàng vào các trung tâm dạy tiếng Việt và mặt phân phối của các đơn vị Việt và gia đình mà thôi. Thay cô giáo để các đào tạo phương pháp sẽ phù hợp để dạy tiếng Việt, kết quả và hiệu năng cao hơn gia đình.

Và CS Hà Nội muốn nhu cầu các đơn vị Việt Quốc Gia để họ cũng dùng văn hoá Việt để công bằng quy định về các mặt và các. Một qua lại ca tiếng hát, giáo viên, sách vở qua M, khai thác tình tại quê hương. Các nhà âm nhạc dùng tiếng lòng để các đơn vị, học hoá các cuộc đấu tranh. Mà Nghị quyết 36 của CS Hà Nội là sách lược./.(Vi Anh)